COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.7.2019
COM(2019) 370 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere

{SWD(2019) 650 final}

1. INTRODUCERE

În temeiul articolului 6 din cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor[1], Comisia este împuternicită să realizeze o evaluare privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și în legătură cu activitățile transfrontaliere și să o actualizeze o dată la doi ani (sau mai frecvent dacă este cazul). Prezentul raport actualizează prima evaluare supranațională a riscurilor efectuată de Comisie, publicată în 2017.[2] Raportul evaluează punerea în aplicare a recomandărilor Comisiei și riscurile rămase, inclusiv în ceea ce privește produsele și sectoarele noi.

Raportul oferă o analiză sistematică[3] a riscurilor privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului prezentate de produse și servicii specifice. Acesta se concentrează pe vulnerabilitățile identificate la nivelul UE, atât din punct de vedere al cadrului juridic, cât și al aplicării eficace, și oferă recomandări pentru abordarea acestora.

Această evaluare supranațională a riscurilor ține cont de cerințele celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor,[4] care trebuia să fie transpusă până în iulie 2017. La definirea noilor măsuri de atenuare a riscurilor, au fost anticipate modificările suplimentare aduse de cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor,[5] care trebuie să fie transpusă până în ianuarie 2020.

2. REZULTATELE EVALUĂRII SUPRANAȚIONALE A RISCURILOR

În această a doua evaluare supranațională a riscurilor, Comisia a identificat **47 de produse și servicii** care ar putea fi vulnerabile la riscurile privind spălarea banilor/finanțarea terorismului, în creștere de la 40 identificate în 2017. Aceste produse și servicii se încadrează în **11 sectoare**, inclusiv cele 10 sectoare sau produse identificate de cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor[6], împreună cu o categorie suplimentară de produse și servicii relevante pentru evaluarea riscurilor[7].

---

1 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, JO L 849, 9.7.2018, p.1.

2 Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere, COM(2017) 340 final.

3 Pentru o descriere mai detaliată a metodologiei, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2019) 650 care însoțește prezentul raport.

4 Deși cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor a fost adoptată, termenul său de transpunere nu a expirat încă. În mod similar, evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 a fost realizată la o dată la care cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor fusese adoptată, dar termenul său de transpunere nu expirase încă.

5 Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (Text cu relevanță pentru SEE); PE/72/2017/REV/1; JO L 156, 19.6.2018, p. 43–74.

6 Instituțiile de credit și cele financiare, furnizorii de servicii de remitere de bani, casele de schimb valutar, comercianții de bunuri și active cu valoare ridicată, agenții imobiliari, furnizorii de servicii pentru fiducii și societăți, auditorii, experții contabili externi și consultanții fiscali, notarii și alte persoane care exercită profesii juridice liberale și furnizorii de servicii de jocuri de noroc.

7 În această categorie sunt incluse întreprinderile cu flux crescut de lichidități, monedele virtuale, organizațiile de finanțare participativă și non-profit. De asemenea, sunt incluse anumite mijloace informale, cum ar fi cele utilizate de Hawala și de alți furnizori de servicii neoficiale de transfer de valori; și patru produse/sectoare noi care nu au fost evaluate în raportul din 2017: bancomatele private;

2.1. Principalele riscuri în sectoarele vizate de evaluarea supranațională a riscurilor

2.1.1. Activele în numerar și cele similare

Constatările agențiilor de aplicare a legii arată că, deși preferința pentru tranzacțiile cu numerar este în scădere în rândul consumatorilor, numerarul rămân instrumentul de spălare a banilor preferat de infractori, deoarece aceștia îl pot utiliza pentru a transfera fonduri rapid dintr-un loc în altul, inclusiv pe cale aeriană. Utilizarea numerarului este principalul factor declanșator pentru întocmirea rapoartelor de tranzacții suspecte.

Infractorii care acumulează încasări în numerar încearcă să le mute în locuri unde acestea pot fi mai ușor integrate în economia legală, și anume locuri caracterizate de utilizarea predominantă a numerarului, de o supravegherea laxă a sistemului financiar și de reglementări stricte privind secretul bancar.

Cadrul juridic relevant a fost consolidat în intervalul scurs de la evaluarea supranațională a riscurilor din 2017. Cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor îi vizează pe comercianții de bunuri care efectuează sau primesc plăți în numerar de cel puțin 10 000 EUR. Statele membre pot adopta praguri mai mici, restricții generale suplimentare privind utilizarea numerarului și dispoziții mai stricte.

Regulamentul revizuit privind controlul numerarului[8], aplicabil începând cu 3 iunie 2021, extinde obligația oricărui călător care intră sau iese din UE și care transportă sume în numerar în valoare de cel puțin 10 000 EUR de a le declara autorităților vamale. De asemenea, regulamentul citat extinde definiția numerarului pentru a acoperi nu numai bancnotele, ci și alte instrumente sau mărfuri cu un grad ridicat de lichiditate, cum ar fi cecurile, cecurile de călătorie, cardurile preplătite și aurul.

Activele cu proprietăți similare numerarului (de exemplu, aurul, diamantele) sau bunurile cu valoare ridicată specifice unui anumit stil de viață (de exemplu, artefactele culturale, autoturismele, bijuteriile, ceasurile) prezintă, de asemenea, un risc ridicat, din cauza ineficienței controalelor. Au fost exprimate motive de îngrijorare specifice cu privire la jafurile și traficul de antichități și alte artefacte. În această privință, regulamentul adoptat recent privind importul de bunuri culturale completează cadrul juridic existent al UE privind comercializarea acestora, care până în prezent a inclus doar legislația care viza exportul de bunuri culturale și returnarea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat din UE[9].

2.1.2. Sectorul financiar

Raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE identifică factorii care au contribuit la cazurile recente de spălare a banilor în băncile din UE, precum și lecțiile învățate din acestea, pentru ca pe baza acestora să se întreprindă noi acțiuni de politică. Raportul evaluează deficiențele mecanismelor de combatere a spălării banilor și de apărare ale instituțiilor de credit și subliniază dificultățile asociate diferitelor abordări ale supravegherii în materie de

---

fotbalul profesionist; porturile libere; și sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori.

[8] Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005, JO L 284, 12.11.2018, p. 6–21.

[9] Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea și importul bunurilor culturale; PE/82/2018/REV/1; JO L 151, 7.6.2019, p. 1–14.

combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului la nivel național (a se vedea punctul 2.2.3).

În plus, alte subsectoare sau produse financiare care au de a face cu numerarul (de exemplu, casele de schimb valutar, transferurile de fonduri și unele produse de tip monedă electronică) prezintă încă riscuri semnificative de spălare a banilor, în special în cazul unui comportament lipsit de scrupule din partea terților care acționează pe canalele lor de distribuție, ca agenți sau distribuitori[10].

Utilizarea noilor tehnologii (FinTech)[11]care permit tranzacții rapide și anonime și relații de afaceri desfășurate tot mai mult la distanță, deși aduce beneficii considerabile, poate prezenta un risc mai ridicat dacă nu se iau măsuri eficiente de precauție privind clientela și de monitorizare a tranzacțiilor la nivelul întregului canal de distribuție[12]. Deși dispozițiile celei de a 5-a Directive privind combaterea spălării banilor referitoare la furnizorii de monedă virtuală și furnizorii de portofele digitale reprezintă o primă măsură de reglementare, utilizarea pe scară tot mai largă a acestor instrumente ridică riscuri tot mai mari și pot fi necesare noi măsuri de reglementare.

2.1.3. Sectorul nefinanciar și produsele aferente - Întreprinderi și profesii nefinanciare desemnate

Producătorii, distribuitorii, practicienii în domeniul dreptului și alte instituții nefinanciare atrag din ce în ce mai mult atenția potențialilor „spălători" de bani. Un studiu indică faptul că 20-30 % din totalul produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sunt „spălate" în sectorul nefinanciar[13]. Prin urmare, expunerea sectorului la riscuri este considerată a fi, în general, semnificativă spre foarte semnificativă.

Incapacitatea de a identifica beneficiarul real asociat unui client pare a fi principala deficiență care afectează acest sector. Atunci când intră într-o relație de afaceri, unele părți nu înțeleg întotdeauna corect conceptul de „beneficiar real" sau nu reușesc să verifice identitatea acestuia.

În plus, un stat membru poate desemna organisme de autoreglementare care să îndeplinească funcții de supraveghere a consilierilor fiscali, auditorilor, experților contabili externi, notarilor și altor persoane care exercită profesii juridice liberale, precum și a agenților imobiliari[14]. Statele membre pot însărcina aceste organisme să primească rapoarte de tranzacții suspecte de la entitățile obligate și să le transmită

---

[10] În aprilie 2019, Autoritatea Bancară Europeană a publicat un aviz privind natura notificărilor legate de procedura de pașaport emise de către instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică care utilizează agenți și distribuitori aflați într-un alt stat membru: https://eba.europa.eu/-/eba-publishes-opinion-on-the-nature-of-passport-notifications-for-agents-and-distributors-of-e-money

[11] „FinTech" se referă la serviciile financiare bazate pe tehnologie și sprijinite de tehnologie. „Reg Tech" se referă la adoptarea de noi tehnologii pentru a facilita îndeplinirea cerințelor în materie de reglementare.

[12] Aceste riscuri pot fi atenuate în mod eficace, iar identificarea exactă la distanță a persoanelor fizice și juridice și verificarea datelor acestora ar putea fi posibile grație mijloacelor de identificare electronică prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 și cu un nivel adecvat de asigurare.

[13] În Germania, astfel cum a fost evaluat de Bussmann, K.-D. și M. Vockrodt, „*Geldwäsche-Compliance im Nicht-Finanzsektor: Ergebnisse aus einer Dunkelfeldstudie*", 2016, *Compliance-Berater* 5: p.138-143).

[14] Cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor definește organismele de autoreglementare drept organisme care reprezintă membrii unei profesii sau joacă un rol în reglementarea acestora, în îndeplinirea anumitor funcții de supraveghere sau de monitorizare și în asigurarea respectării normelor care îi privesc.

unităților de informații financiare. Cu toate acestea, unele entități obligate și organisme de autoreglementare nu raportează multe tranzacții suspecte către unitățile de informații financiare, în special în anumite state membre. Acest lucru poate indica faptul că tranzacțiile suspecte nu sunt depistate și raportate corect. În plus, odată cu includerea sectorului și a produselor nefinanciare ca entități obligate de către cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor, trebuie să se clarifice faptul că principiul privilegiului juridic profesional nu este afectat prin aplicarea corespunzătoare a măsurilor relevante[15].

În urma consultărilor cu experții, se pare că sectorul imobiliar este, la rândul său, tot mai expus la riscuri semnificative de spălare a banilor. Alte mijloace comune de spălare a veniturilor sunt suprafacturarea în schimburile comerciale și împrumuturile fictive. Autoritățile de aplicare a legii consideră că aceste riscuri sunt semnificative.

2.1.4. Sectorul jocurilor de noroc

În temeiul celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor, toți furnizorii de servicii de jocuri de noroc sunt entități obligate; cu toate acestea, statele membre pot decide să îi excepteze, total sau parțial, pe furnizorii anumitor servicii de jocuri de noroc, cu excepția cazinourilor, de la respectarea dispozițiilor respective, pe baza demonstrării unui risc scăzut. Expunerea anumitor produse de jocuri de noroc la riscul de spălare a banilor este considerată a fi semnificativă. În cazul pariurilor în agenții și al jocurilor de poker care nu se desfășoară pe platforme online,[16] acest lucru pare să fie urmarea unor controale ineficiente. Pentru jocurile de noroc online, expunerea la risc este ridicată din cauza unui număr foarte mare de fluxuri de tranzacții și a lipsei interacțiunii directe. Deși cazinourile prezintă în mod inerent o expunere ridicată la riscuri, includerea lor în cadrul privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului din 2005 a avut un efect de atenuare a riscului.

Loteriile și aparatele de joc (din afara cazinourilor) prezintă un nivel moderat de risc de spălare a banilor/finanțare a terorismului. Pentru primele, au fost instituite anumite controale, în special pentru a aborda riscurile asociate câștigurilor mari. Serviciile de bingo în sală sunt considerate ca prezentând un nivel scăzut de risc de spălare a banilor/finanțare a terorismului din cauza mizelor și a câștigurilor relativ scăzute implicate.

---

[15] Secretul profesional al avocatului este un principiu recunoscut la nivelul UE, care reflectă un echilibru delicat ce decurge din jurisprudența Curții Europene de Justiție (CJUE) privind dreptul la un proces echitabil (C-305/05), care reflectă la rândul său principiile Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și ale Cartei europene a drepturilor omului (cum ar fi articolul 47). În același timp, există cazuri în care membrii acestor profesii desfășoară uneori activități care fac obiectul secretului profesional (și anume evaluarea situației juridice a clientului lor sau apărarea ori reprezentarea clientului lor în procedurile judiciare) și, în același timp, activități care nu fac obiectul secretului profesional, cum ar fi furnizarea de consiliere juridică în contextul înființării, exploatării sau gestionării unei întreprinderi. Domeniile în care se aplică obligația păstrării confidențialității, a secretului profesional în relația avocat-client și a secretului profesional diferă de la o țară la alta și ar trebui clarificate elementele concrete pe baza cărora poate fi ridicată această protecție. În acest sens, preocupările identificate cu ocazia evaluării supranaționale a riscurilor din 2017 sunt încă valabile.

[16] Este vorba de servicii de pariuri și de poker care au loc în spații special amenajate în acest scop, spre deosebire de jocurile de noroc online.

2.1.5. Colectarea și transferurile de fonduri prin intermediul organizațiilor non-profit

Prezentul raport vizează categoriile de organizații non-profit definite în Recomandarea Grupului de Acțiune Financiară Internațională[17]. Scenariul de risc este legat de colectarea și transferurile de fonduri efectuate de organizațiile non-profit de la și către parteneri/beneficiari atât în cadrul Uniunii, cât și în afara acesteia.

Analiza riscurilor din perspectiva amenințărilor este complicată de diversitatea sectorului. „Organizațiile non-profit sugestive”[18] prezintă o anumită vulnerabilitate, deoarece pot fi infiltrate de organizații criminale sau teroriste care pot ascunde beneficiarul real, îngreunând trasabilitatea colectării fondurilor.

Unele tipuri de „organizații non-profit furnizoare de servicii”[19] sunt vulnerabile într-un mod mai direct, având în vedere natura intrinsecă a activității lor. Aceasta este urmarea faptului că organizațiile respective pot implica finanțarea către și dinspre zonele de conflict sau țările terțe identificate de Comisie ca prezentând deficiențe strategice în regimurile lor privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului[20]. Organizațiile non-profit sunt de o importanță vitală prin faptul că oferă asistență umanitară în întreaga lume[21]. Pentru a proteja obiectivele legitime ale unei astfel de asistențe, sunt necesare mai multe informații despre riscurile legate de finanțarea terorismului în cadrul organizațiilor non-profit pentru a îmbunătăți conștientizarea riscurilor. Comisia va lansa în cursul anului 2019 o cerere de propuneri pentru un proiect pregătitor privind consolidarea capacităților, dezvoltarea programatică și comunicarea în contextul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului.

Furnizorii de servicii financiare reglementate ar putea fi reticenți în a se angaja în relații cu anumite organizații non-profit în vederea reducerii riscurilor. Aceasta ar putea duce la excluderea financiară sau la respingerea clienților care, în schimb, apelează la servicii bancare sau la servicii de transferuri ilegale.

2.1.6. Produse/sectoare noi

Prezentul raport analizează mai multe produse sau sectoare noi care au fost expuse în recentele incidente semnalate public și operațiuni ale autorităților de aplicare a legii. Pe

---

[17] „O persoană juridică sau o construcție juridică ori o organizație implicată în principal în strângerea sau acordarea de fonduri în scopuri cum ar fi cele caritabile, religioase, culturale, educaționale, sociale sau frățești ori pentru realizarea altor tipuri de «acțiuni benefice»”, http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/BPP-combating-abuse-non-profit-organisations.pdf

[18] „Organizațiile non-profit sugestive” sunt organizații non-profit implicate în principal în activități sugestive, care includ programe axate pe sport și recreere, arte și cultură, reprezentarea intereselor și promovarea.

[19] „Organizațiile non-profit furnizoare de servicii” sunt organizații non-profit implicate în activități diverse, cum ar fi programe axate pe furnizarea de locuințe, servicii sociale, programe educative sau asistență medicală.

[20] Regulamentul delegat (UE) 2016/1675 al Comisiei din 14 iulie 2016 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc care au deficiențe strategice.

[21] În conformitate cu angajamentele de politică la nivel internațional asumate de Comisie în vederea promovării unei eficacități și eficiențe sporite, asistența umanitară a UE este oferită tot mai mult sub formă de transferuri de numerar. Ca în cazul tuturor tipurilor de asistență umanitară din partea UE, fondurile sunt întotdeauna canalizate prin parteneri din domeniul umanitar, precum ONU și organizațiile neguvernamentale umanitare internaționale. Astfel de transferuri de numerar în operațiunile de ajutor umanitar nu sunt vizate de prezenta evaluare.

lângă FinTech, platformele de schimb și furnizorii de portofele digitale (a se vedea secțiunea 2.1.2), fotbalul profesionist, porturile libere și sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori („pașapoarte/vize de aur”) au fost identificate ca noi sectoare care prezintă riscuri.

2.1.6.1. Prezentare generală a sectoarelor noi

2.1.6.1.1. Fotbalul profesionist

Riscurile asociate sportului sunt recunoscute de mult la nivelul UE[22]. Fotbalul profesionist a fost evaluat având în vedere că este o industrie mondială cu impact economic semnificativ, rămânând totodată un sport popular. Sistemul complex de organizare a fotbalului profesionist și lipsa de transparență au creat un teren fertil pentru utilizarea resurselor ilegale. În sport se investesc sume de bani suspecte, fără niciun profit sau câștig financiar aparent sau explicabil.

2.1.6.1.2. Porturile libere

Un port liber este o parte a teritoriului vamal al Uniunii desemnată ca atare de un stat membru. Porturile libere sunt legale, însă trebuie să respecte normele UE privind ajutoarele de stat și Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor[23]. Zonele de liber schimb pot prezenta un risc în ceea ce privește contrafacerea, deoarece permit falsificatorilor să debarce transporturile, să adapteze sau să modifice în alt mod încărcăturile sau documentele asociate acesteia, apoi să reexporte produsele fără intervenție vamală și, astfel, să ascundă natura și furnizorul original al bunurilor.

Utilizarea frauduloasă a zonelor de liber schimb poate fi legată de încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală și de implicarea în fraude cu TVA, corupție și spălarea banilor. În majoritatea porturilor libere sau a antrepozitelor vamale din UE (cu excepția portului liber Luxemburg), nu sunt disponibile informații exacte despre beneficiarii reali. În temeiul celei de a 5-a Directive privind combaterea spălării banilor, operatorii din porturile libere și alți actori de pe piața obiectelor de artă devin entități obligate și, prin urmare, fac obiectul cerințelor referitoare la precauția privind clientela.

2.1.6.1.3. Sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori

În ultimii ani s-a observat o tendință de creștere în ceea ce privește sistemele prin care țările atrag investiții prin acordarea cetățeniei sau a drepturilor de ședere pentru investitori. Au fost exprimate preocupări cu privire la riscurile inerente în ceea ce privește securitatea, spălarea banilor, evaziunea fiscală și corupția.

În ianuarie 2019, Comisia a publicat un raport privind sistemele naționale prin care investitorilor li se acordă cetățenia Uniunii[24]. În urma publicării raportului, Comisia a

[22] Cartea albă privind sportul, din iulie 2007, arată că sportul se confruntă cu pericole și provocări nou apărute, precum presiunea comercială, exploatarea tinerilor sportivi, dopajul, corupția, rasismul, jocurile ilegale de noroc, violența, spălarea banilor și alte activități care sunt în detrimentul sportului. [Comisia Europeană, *Cartea albă privind sportul*, COM(2007) 391 final, 11.7.2007.]

[23] Grupul de lucru pentru codul de conduită (impozitarea întreprinderilor) a fost înființat de ECOFIN la 9 martie 1998. Acesta are ca obiect principal evaluarea măsurilor fiscale care intră în sfera de aplicare a codului de conduită (adoptat în decembrie 1997) pentru impozitarea întreprinderilor și supravegherea furnizării de informații cu privire la aceste măsuri.

[24] Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Sisteme din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori, COM(2019) 12 final, 23.1.2019.

înființat un grup de experți din statele membre, a cărui sarcină este să analizeze riscurile generate de sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori și să abordeze problemele de transparență și guvernanță.

Cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor impune măsuri sporite de precauție privind clientela pentru resortisanții țărilor terțe care solicită dreptul de ședere sau cetățenia în state membre în schimbul capitalului sau al investițiilor în proprietăți, obligațiuni guvernamentale sau entități corporative.

2.2. Vulnerabilități orizontale comune tuturor sectoarelor

2.2.1. Anonimatul în tranzacțiile financiare

Infractorii încearcă să evite urmărirea oricăror informații și să rămână nedetectați. Sectoarele cu un nivel ridicat de tranzacții cu numerar sunt considerate a prezenta un risc deosebit, de exemplu comercianții de bunuri și servicii care acceptă plăți în numerar și operatorii economici care acceptă plăți cu bancnote cu valori nominale ridicate, cum ar fi cele de 500 EUR[25] și de 200 EUR.

Produsele financiare care prezintă caracteristici de anonimat similare în anumite împrejurări (de exemplu, unele produse de tip monedă electronică, monedele virtuale și platformele de finanțare participativă nereglementate) sunt, de asemenea, vulnerabile la spălarea banilor/finanțarea terorismului. Acest lucru este valabil și pentru active precum aurul și diamantele, care pot fi comercializate ușor sau care pot fi stocate în siguranță și sunt ușor de transferat.

2.2.2. Identificarea beneficiarilor reali și accesul la informațiile referitoare la aceștia

Infractorii utilizează sistemul financiar pentru a plasa produse ilegale pe pieţele financiare, în sectorul imobiliar sau în economia legală într-un mod mai structurat decât în cazul tranzacțiilor financiare în numerar sau anonime. Toate sectoarele sunt vulnerabile la riscul de infiltrare, integrare sau proprietate generat de organizațiile de criminalitate organizată și de grupurile teroriste. O tehnică obișnuită a infractorilor este aceea de a crea societăți de tip „cutie poștală”, fiducii sau structuri corporative complexe pentru a-și ascunde identitățile. Această problemă nu se limitează la anumite jurisdicții sau la anumite tipuri de entități juridice ori construcții juridice. Infractorii utilizează cea mai convenabilă, ușoară și sigură modalitate, în funcție de expertiza și localizarea lor, precum și în funcție de practicile de piață din jurisdicția lor.

În ultimii ani s-a acordat o atenție tot mai mare necesității de a asigura o identificare eficace a beneficiarilor reali atât în UE, cât și la nivel internațional prin intermediul Grupului de Acțiune Financiară Internațională și al Forumului mondial privind transparența fiscală al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică[26]. Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării directe[27] facilitează schimbul de informații între autoritățile fiscale din statele membre.

---

[25] Banca Centrală Europeană a decis să întrerupă producția și emiterea bancnotei de 500 EUR https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2016/html/pr160504.ro.html

[26] http://www.oecd.org/tax/transparency/beneficial-ownership-toolkit.pdf

[27] Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE; JO L 64, 11.3.2011, p. 1–12.

Majoritatea statelor membre au instituit un registru central sau o bază de date centrală pentru a colecta informații privind beneficiarii reali, chiar dacă cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor amână termenul de constituire a registrelor până în ianuarie 2020. Directiva menționată prevede, de asemenea, cerința de a se asigura o transparență sporită și un acces mai amplu la informațiile cu privire la beneficiarii reali.

Cu toate acestea, vulnerabilitățile majore rămân valabile:

- Infractorii ar putea utiliza structuri corporative complexe înregistrate în țări terțe, având în vedere că registrele prevăzute în Directiva privind combaterea spălării banilor acoperă numai entitățile juridice și construcțiile juridice din statele membre.
- Infractorii ar putea folosi în mod intenționat informații sau documentații false pentru a-și ascunde identitatea.
- Registrele naționale privind beneficiarii reali ar putea avea puncte slabe în ceea ce privește punerea în aplicare tehnică sau gestionarea. Infractorii și-ar putea muta activitatea în statele membre cu un cadru mai puțin eficace.

2.2.3. Supravegherea în cadrul pieței interne

Autoritățile de supraveghere privind combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului sunt responsabile pentru monitorizarea aplicării corecte a obligațiilor de către sectorul privat. În majoritatea statelor membre, o astfel de supraveghere a instituțiilor de credit și financiare este asigurată de autoritățile însărcinate și cu supravegherea prudențială. În alte state membre, unitățile de informații financiare sunt responsabile pentru această sarcină.

Raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care au implicat instituții de credit din UE examinează acțiunile întreprinse de autoritățile de supraveghere și prezintă constatări în legătură cu acțiunile acestora întreprinse din perspectiva combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului, precum și dintr-o perspectivă prudențiale. Raportul se axează pe competențele, organizarea și resursele autorităților, supravegherea entităților locale, supravegherea entităților transfrontaliere și eficacitatea măsurilor de supraveghere.

În plus, un stat membru poate desemna organisme de autoreglementare care să îndeplinească funcții de supraveghere pentru consilieri fiscali, auditori, experți contabili externi, notari și alte persoane care exercită profesii juridice liberale și agenți imobiliari. Analiza indică faptul că, în marea majoritate a statelor membre, supravegherea în aceste sectoare încă prezintă deficiențe în ceea ce privește controalele, orientarea și nivelul de raportare de către practicienii în domeniul dreptului, în special către unitatea de informații financiare.

2.2.4. Cooperarea dintre unitățile de informații financiare

Raportul de cartografiere a Platformei unităților de informații financiare[28] din decembrie 2016[29] a identificat obstacole în calea accesării, a schimbului și a utilizării

[28] Un grup informal, înființat de Comisie în 2006, care reunește unitățile de informații financiare ale statelor membre. https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?Lang=RO

[29] Exercițiul de cartografiere a fost realizat de o echipă dedicată condusă de Unitățile de informații financiare din Italia (*Unità di Informazione Finanziaria per l'Italia - UIF*) și de membri ai unităților de

informațiilor și a cooperării operaționale între unitățile de informații financiare ale statelor membre. În raportul său de evaluare supranațională a riscurilor din 2017[30], Comisia a propus măsuri de atenuare și a prezentat modalități suplimentare de îmbunătățire a cooperării dintre unitățile de informații financiare[31]. Măsurile propuse sunt reflectate parțial în cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor. Accesul la informațiile deținute de entitățile obligate sau de autoritățile competente a fost îmbunătățit și au fost clarificate anumite aspecte referitoare la sarcinile unităților de informații financiare și la schimbul de informații între acestea.

Raportul privind cooperarea dintre unitățile de informații financiare[32] identifică lacunele existente și evaluează oportunitățile de îmbunătățire a cadrului de cooperare.

2.2.5. Alte vulnerabilități comune tuturor sectoarelor

Evaluarea supranațională a riscurilor arată că toate sectoarele identificate sunt expuse unor vulnerabilități suplimentare:

- infiltrarea infractorilor - infractorii pot deveni proprietari ai unei entități obligate sau pot identifica entități obligate dispuse să îi sprijine în activitățile lor de spălare a banilor. Aceasta face ca testele de competență și onorabilitate să fie necesare pentru toate sectoarele financiare vizate de directivă;
- falsificarea - tehnologia modernă facilitează falsificarea documentelor, iar toate sectoarele se străduiesc să instituie mecanisme solide pentru depistarea acestora;
- schimb de informații insuficient între sectorul public și cel privat - este nevoie în continuare de mecanisme îmbunătățite de feedback din partea unităților de informații financiare către entitățile obligate;
- resurse insuficiente, conștientizarea riscurilor și know-how pentru punerea în aplicare a normelor privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului - în timp ce unele entități obligate investesc în instrumente de conformitate sofisticate, multe dintre ele au un nivel mai redus al gradului de conștientizare, al instrumentelor și capacităților în acest domeniu; precum și
- riscuri care decurg din FinTech - se preconizează că utilizarea serviciilor online va crește și mai mult în economia digitală, stimulând cererea de identificare online. Folosirea și fiabilitatea unei identificări electronice este fundamentală în acest sens.

3. MĂSURI DE ATENUARE

3.1. Măsurile de atenuare în temeiul celei de a 5-a Directive privind combaterea spălării banilor

Cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor, care trebuie să fie transpusă până în ianuarie 2020, va dota UE cu instrumente care îi vor permite să împiedice în mod mai eficace utilizarea sistemului său financiar pentru spălarea banilor/finanțarea terorismului, în special prin:

---

informații financiare din Franța (*Traitement du Renseignement et Action Contre les Circuits Financiers Clandestins* /TRACFIN), Polonia (*Generalny Inspektor Informacji Finansowej* / GIIF) și România (*Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor/ONPCSB). Unitățile de informații financiare din Regatul Unit (National Criminal Agency) au contribuit la proiect în faza sa inițială.*

30 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere, SWD(2017) 241 final, pp. 196-198.

31 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile de informații financiare ale UE, SWD(2017) 275, 26.6.2017.

32 COM(2019) 371.

- îmbunătățirea transparenței, prin crearea de registre publice privind beneficiarii reali pentru societăți și de registre disponibile publicului pentru fiducii și alte construcții juridice;
- limitarea anonimatului oferit de monedele virtuale, furnizorii de portofele digitale și carduri preplătite;
- extinderea criteriilor de evaluare a țărilor cu risc ridicat și îmbunătățirea garanțiilor pentru tranzacțiile financiare către și dinspre aceste țări;
- solicitarea adresată statelor membre de a înființa registre centrale ale conturilor bancare sau sisteme de extragere a datelor;
- îmbunătățirea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor și cu autoritățile de supraveghere prudențială și Banca Centrală Europeană.

Se estimează că aceste măsuri vor contribui și mai mult la scăderea nivelurilor de risc în ceea ce privește sectoarele și produsele în cauză. Comisia va analiza respectarea noilor dispoziții și va publica un raport de punere în aplicare la jumătatea anului 2021.

3.2. Măsurile de atenuare ale UE deja în vigoare sau în curs de elaborare

3.2.1. Măsuri legislative

Majoritatea măsurilor legislative menționate în evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 au fost adoptate, în special cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor, noul Regulament privind controlul numerarului,[33] Directiva privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor[34] și Regulamentul privind importul bunurilor culturale[35]. Directiva privind accesul la informații financiare și de alt tip[36] asigură accesul direct al autorităților competente, inclusiv al autorităților fiscale, al autorităților de combatere a corupției și al birourilor de recuperare a activelor la registrele naționale centralizate de conturi bancare sau la sistemele de extragere a datelor.

Revizuirea regulamentelor privind autorităților europene de supraveghere[37] a consolidat mandatul Autorității Bancare Europene pentru colectarea, analizarea și diseminarea suplimentară a informațiilor, pentru a asigura faptul că toate autoritățile relevante supraveghează în mod eficace și consecvent riscurile de spălare a banilor. De asemenea, competența Autorității Bancare Europene de a acționa în cazul încălcării dreptului Uniunii a fost clarificată și îmbunătățită. Adoptarea celei de a 5-a Directive privind cerințele de capital[38] elimină obstacolele din calea cooperării dintre autoritățile de

[33] Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005, JO L 284, 12.11.2018, p. 6–2.

[34] Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea spălării banilor prin intermediul dreptului penal, JO L 284, 12.11.2018, p. 22-30.

[35] Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea și importul bunurilor culturale; PE/82/2018/REV/1; JO L 151, 7.6.2019, p. 1–14.

[36] Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului; PE/64/2019/REV/1, JO L 186, 11.7.2019, p. 122–137.

[37] Acord politic stabilit în martie 2019; Regulamentele revizuite nu sunt încă publicate la momentul redactării prezentului raport.

[38] Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit, JO L 177, 30.6.2006, p. 1-200 și Directiva 2013/36/UE a

supraveghere prudențială și cele în materie de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului.

3.2.2. Inițiative de politică

În decembrie 2017, Comisia a înființat un grup de experți privind identificarea electronică și procesele de cunoaștere a clientelei („Know-Your-Customer") la distanță[39]. Grupul de experți va furniza cunoștințe de specialitate Comisiei, întrucât analizează aspecte legate de utilizarea de către furnizorii de servicii financiare a sistemelor electronice de identificare (e-ID) și a altor procese digitale inovatoare pentru a asigura conformitatea cu normele privind combaterea spălării banilor.

În iunie 2018, Comisia a publicat un raport privind restricțiile legate de plățile în numerar.[40] Concluziile raportului au arătat că restricțiile la plățile în numerar nu ar aborda în mod semnificativ riscurile de finanțare a terorismului, deși constatările preliminare au indicat și faptul că interzicerea plăților în numerar cu valoare ridicată ar putea avea un impact pozitiv în combaterea spălării banilor.

3.2.3. Măsuri de sprijin suplimentare

- Îmbunătățirea colectării datelor statistice;
- Formarea profesioniștilor care desfășoară activități protejate de principiul privilegiului juridic profesional, prin oferirea de orientări și informații practice pentru a-i ajuta pe acești profesioniști să recunoască operațiunile care ar putea fi legate de spălarea banilor/finanțarea terorismului și pentru a le arăta cum să procedeze în astfel de cazuri. Comisia va evalua opțiunile pentru îmbunătățirea gradului de conformitate în acest sector conform jurisprudenței relevante. Demararea unui proiect finanțat de UE pentru formarea avocaților este prevăzută până la începutul anului 2020. În 2018, notarii au primit o subvenție finanțată de UE care acoperă nevoile de formare în domeniul combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului;
- Creșterea gradului de sensibilizare a publicului cu privire la riscurile asociate combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului;
- Analiza suplimentară a riscurilor prezentate de serviciile hawala și serviciile neoficiale de transfer de valori - amploarea problemei și posibilele soluții de aplicare a legii;
- Monitorizarea suplimentară a falsificării monedelor și a posibilelor legături cu spălarea banilor. Comisia a prezentat o propunere de Regulament[41] de instituire a unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 („programul Pericles IV") și

---

Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, JO L 176, 27.6.2013, p. 338–436.

39 Grupul de experți este prezidat de Comisie și este alcătuit din 21 de reprezentanți din statele membre, inclusiv autorități de reglementare, de supraveghere și experți în materie de identitate, precum și din 15 reprezentanți ai instituțiilor financiare și ai organizațiilor consumatorilor. Decizia Comisiei din 14 decembrie 2017, C(2017) 8405 final. Grupul ar trebui să prezinte Comisiei avize, recomandări sau rapoarte până în decembrie 2019.

40 COM(2018)483 final.

41 COM(2018) 369 final.

extinderea acestuia[42] la statele membre din afara zonei euro, care trebuie să fie adoptat în 2020;

- Acțiuni suplimentare pentru intensificarea supravegherii la nivelul UE. Raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE indică posibile acțiuni suplimentare pentru intensificarea consolidării cadrului legislativ al UE privind combaterea spălării banilor și, astfel, consolidarea uniunii bancare și a uniunii piețelor de capital.

4. RECOMANDĂRI

În urma evaluării riscurilor în lumina cadrului juridic actualizat, Comisia consideră că ar trebui luate o serie de măsuri de atenuare la nivelul UE și al statelor membre, ținând cont de:

- nivelurile riscurilor de spălare a banilor/finanțare a terorismului;
- necesitatea de a se lua măsuri la nivelul UE sau de a recomanda statelor membre să ia măsuri (subsidiaritate);
- necesitatea unor măsuri de reglementare sau fără caracter de reglementare (proporționalitate) și
- impactul asupra vieții private și a drepturilor fundamentale.

De asemenea, Comisia a luat în considerare necesitatea de a se evita orice abuz sau interpretare eronată a recomandărilor sale, care ar duce la excluderea unor clase întregi de clienți și la încetarea relațiilor cu clienții, fără a ține cont pe deplin și în mod corespunzător de nivelul de risc într-un anumit sector.

4.1. Recomandări adresate autorităților europene de supraveghere

4.1.1. Acțiuni întreprinse în urma recomandărilor cuprinse în evaluarea supranațională a riscurilor din 2017

În raportul din 2017, Comisia a recomandat autorităților europene de supraveghere:

(1) să sporească gradul de sensibilizare cu privire la riscurile asociate spălării banilor/finanțării terorismului și să identifice măsurile corespunzătoare pentru a consolida în continuare capacitatea autorităților naționale de supraveghere în materie de supraveghere a combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului;

Autoritățile europene de supraveghere au răspuns prin:

- emiterea a opt proiecte de standarde tehnice,[43] orientări[44] și avize[45] pentru a sprijini punerea în aplicare eficace a abordării bazate pe riscuri privind combaterea spălării

[42] COM(2018)371 final.

[43] Acestea sunt Proiectul comun de standarde tehnice de reglementare privind un punct de contact central pentru consolidarea luptei împotriva criminalității financiare [Regulamentul delegat (UE) 2018/1108 al Comisiei din 7 mai 2018 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare privind criteriile pentru desemnarea punctelor centrale de contact pentru emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată, precum și cu norme privind funcțiile acestora, C/2018/2716, JO L 203, 10.8.2018, p. 2–6]; Documentul de consultare privind standardele tehnice de reglementare privind PCC pentru consolidarea luptei împotriva criminalității financiare (JC-2017-08); și răspunsul comun al autorităților europene de supraveghere adresat Comisiei Europene privind modificarea proiectului de standarde tehnice de reglementare în

banilor/combaterea finanțării terorismului de către instituțiile de credit și financiare și autoritățile de supraveghere a acestora. În prezent, este în faza de consultare un al nouălea instrument pentru îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului;

- furnizarea de programe de formare și organizarea de ateliere de lucru privind aspecte legate de combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului ale abordării bazate pe riscuri și ale supravegherii bazate pe riscuri; riscuri asociate monedelor electronice; și riscuri privind remiterea de bani. La ateliere au participat peste 300 de supraveghetori din toate statele membre și
- stimularea schimbului de informații și de bune practici prin intermediul comisiilor interne și al consiliilor supraveghetorilor ale autorităților europene de supraveghere și stabilirea unor așteptări clare privind practicile de supraveghere în legătură cu probleme specifice, de exemplu, Panama Papers.

În 2018, Autoritatea Bancară Europeană a demarat o revizuire multianuală, condusă de personal, a abordărilor autorităților competente referitoare la supravegherea băncilor privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului, pentru a identifica domeniile în care pot fi aduse îmbunătățiri pentru a stabili cele mai bune practici și a remedia deficiențele, precum și pentru a sprijini eforturile autorităților naționale de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului în cadrul stabilit de dreptul Uniunii și de orientările autorităților de supraveghere europene. Constatările vor contribui cu informații la conținutul programelor de formare pe care Autoritatea Bancară Europeană s-a angajat să le ofere în 2019 și la actualizările orientărilor privind supravegherea bazată pe riscuri în conformitate cu articolul 48 alineatul (10) din cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor.

(2) să lanseze inițiative suplimentare pentru a îmbunătăți cooperarea dintre autoritățile de supraveghere;

În noiembrie 2018, autoritățile europene de supraveghere s-au consultat cu privire la proiectele de orientări pentru îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului. Proiectul de orientări clarifică aspectele practice ale cooperării în materie de supraveghere și ale schimbului de informații și stabilește norme care reglementează noile colegii de supraveghetori privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului. Se preconizează că acestea vor fi finalizate în 2019.

La 10 ianuarie 2019, autoritățile europene de supraveghere au aprobat conținutul unui acord multilateral privind aspectele practice ale schimbului de informații între Banca Centrală Europeană, care acționează în calitatea sa de autoritate de supraveghere, și toate autoritățile competente ale UE responsabile de supravegherea respectării de către

---

temeiul articolului 8 alineatul (5), al articolului 10 alineatul (2) și al articolului 13 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări, JO L 352, 9.12.2014, p. 1–23.

[44] Ghidul comun privind caracteristicile unei abordări bazate pe risc a acțiunii de supraveghere în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (AES 2016 72); Ghidul comun privind consultarea comitetului mixt cu privire la PRIIP cu obiective de mediu sau sociale (JC 2017 05); și Ghidul comun privind evaluarea prudențială a achizițiilor și majorarea participațiilor calificate în sectorul bancar, al asigurărilor și al titlurilor de valoare (JC/GL/2016/01).

[45] Avizul comun al autorităților de supraveghere europene privind riscurile asociate spălării banilor și finanțării terorismului (JC-2017-07); și Avizul privind utilizarea soluțiilor inovatoare de către instituțiile de credit și financiare (JC-2017-81).

instituțiile de credit și financiare a obligațiilor privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului.

(3) să dezvolte noi soluții pentru operatorii de supraveghere care acționează conform procedurii „de pașaport”;

Autoritatea Bancară Europeană a înființat un grup operativ pentru a clarifica situațiile în care agenții și distribuitorii care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru decât cel în care instituția de numire este autorizată sunt considerați „unități” în sensul Directivei (UE) 2015/2366, al [46]Directivei 2009/110/CE,[47] și al celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor. Lucrările sunt în curs și se preconizează că vor fi finalizate în 2019.

(4) să furnizeze orientări actualizate cu privire la guvernanța internă, astfel încât să se clarifice în continuare așteptările referitoare la atribuțiile coordonatorilor funcției de conformitate din cadrul instituțiilor financiare;

În septembrie 2017, Subcomitetul comun al autorităților europene de supraveghere privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului a decis, având în vedere resursele limitate ale autorităților competente proprii și naționale, să amâne elaborarea orientărilor privind atribuțiile coordonatorilor funcției de conformitate și să se concentreze asupra cooperării în materie de supraveghere, care a fost considerată prioritară, deoarece riscurile în acest domeniu s-au materializat deja;

(5) să furnizeze orientări suplimentare referitoare la identificarea beneficiarilor reali pentru furnizorii de fonduri de investiții, mai ales în situațiile care prezintă un risc mai ridicat de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

În iunie 2017, autoritățile europene de supraveghere au publicat „orientări privind factorii de risc”[48] cu privire la măsurile simplificate și îmbunătățite de precauție privind clientela și factorii pe care instituțiile de credit și financiare ar trebui să îi ia în considerare atunci când evaluează riscul de spălare a banilor/finanțare a terorismului asociat relațiilor de afaceri individuale și tranzacțiilor ocazionale.

Orientările conțin îndrumări sectoriale pentru furnizorii de fonduri de investiții și stabilesc, pentru prima dată la nivelul UE, măsurile pe care fondurile și administratorii de fonduri ar trebui să le ia pentru a se conforma obligațiilor care le revin legate de precauția privind clientela (inclusiv în ceea ce privește beneficiarii reali) și modul de ajustare a măsurilor pe baza unei evaluări a riscului;

(6) să analizeze riscurile operaționale privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului legate de modelul de afaceri din sectorul serviciilor financiar-bancare pe segmentul de corporate, al serviciilor bancare private și al investițiilor instituționale, pe de o parte, și din cadrul

---

[46] Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE, JO L 337, 23.12.2015, p. 35.

[47] Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

[48] Orientări comune în conformitate cu articolul 17 și cu articolul 18 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849 cu privire la măsurile de precauție simplificate și îmbunătățite privind clientela și factorii pe care instituțiile de credit și financiare ar trebui să îi ia în considerare atunci când evaluează riscul de spălare a banilor/finanțarea terorismului asociat cu relații de afaceri individuale și tranzacții ocazionale. https://eba.europa.eu/documents/10180/1890686/Final+Guidelines+on+Risk+Factors+%28JC+2017+37%29.pdf

serviciilor de transfer de bani sau de valori și de monedă electronică, pe de altă parte.

Autoritatea Bancară Europeană a făcut bilanțul constatărilor din analizele tematice ale autorităților competente ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții. Constatările sunt reflectate în avizul comun privind riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului care afectează sistemul financiar al Uniunii, pe care autoritățile europene de supraveghere sunt obligate să îl emită pentru fiecare exercițiu de evaluare supranațională a riscurilor[49].

4.1.2. Situația actuală

Au fost puse în aplicare recomandările adresate autorităților de supraveghere europene în cadrul evaluării supranaționale a riscurilor din 2017, mai puțin recomandarea (4) referitoare la furnizarea de orientări actualizate privind guvernanța internă, care vizează clarificarea suplimentară a așteptărilor legate de atribuțiile coordonatorilor funcției de conformitate în instituțiile financiare. Comisia reiterează faptul că recomandarea (4) trebuie să fie, la rândul său, pusă în aplicare.

În plus, Autoritatea Bancară Europeană este invitată să finalizeze acțiunile relevante din cadrul Planului de acțiune al UE privind combaterea spălării banilor anexat la concluziile Consiliului din 4 decembrie 2018[50].

4.2. Recomandări adresate autorităților de supraveghere nefinanciare

Sectorul nefinanciar nu dispune de niciun organism la nivelul UE de tipul autorităților europene de supraveghere . Conform cadrului UE de combatere a spălării banilor, statele membre pot permite organismelor de autoreglementare să îndeplinească funcții de supraveghere a consilierilor fiscali, auditorilor, experților contabili externi, notarilor și altor persoane care exercită profesii juridice liberale, precum și a agenților imobiliari.

Comisia reiterează recomandările cuprinse în evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 pentru organismele de autoreglementare, în special de a efectua mai multe inspecții tematice, pentru a spori nivelul raportării; și de a continua să organizeze programe de formare pentru a dezvolta o mai bună înțelegere a riscurilor și a obligațiilor de conformare cu privire la combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului.

4.3. Recomandări adresate statelor membre[51]

4.3.1. Acțiuni întreprinse în urma recomandărilor cuprinse în evaluarea supranațională a riscurilor din 2017

În conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor, în cazul în care decid să nu pună în aplicare niciuna dintre recomandări, statele membre ar trebui să notifice acest lucru Comisiei și să furnizeze o justificare pentru decizia respectivă („conformare sau justificare”). Până în prezent, niciun stat

[49] A se vedea secțiunea 2.2.3.

[50] Trebuie subliniat că rolul și competențele celor trei autorități europene de supraveghere vor fi consolidate în mod semnificativ în contextul noilor propuneri legislative asupra cărora s-a ajuns la un acord politic în martie 2019 (revizuirea regulamentelor de instituire a autorităților europene de supraveghere și a dispozițiilor acestora privind combaterea spălării banilor) și orice acțiune întreprinsă în urma recomandărilor menționate ar trebui să fie realizată strict în limita resurselor deja convenite.

[51] Pentru mai multe detalii privind recomandările pentru fiecare produs/serviciu, a se vedea Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2019) 650 care însoțește prezentul raport.

membru nu a transmis o astfel de notificare Comisiei în ceea ce privește recomandările din 2017.

Comisia a urmărit punerea în aplicare a recomandărilor din 2017 adresate statelor membre prin verificări ale transpunerii celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor, prin chestionare adresate statelor membre privind acțiunile întreprinse în urma recomandărilor din 2017 și prin actualizarea evaluărilor riscurilor la nivel național.

Pentru unele recomandări, fie contribuțiile primite sunt nesemnificative, fie autoritățile naționale au subliniat timpul disponibil limitat pentru punerea lor în aplicare. Comisia subliniază necesitatea menținerii sau a intensificării eforturilor actuale. În plus, este important de reținut că obligațiile legale prevăzute de cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor înlocuiesc, integral sau parțial, unele dintre recomandările cuprinse în raportul din 2017, în special în ceea ce privește transparența sporită a informațiilor privind beneficiarii reali, pragurile reduse pentru măsurile de precauție privind clientela în unele sectoare sau extinderea listei de entități obligate.

(1) Domeniul de aplicare al evaluărilor riscurilor la nivel național

Raportul din 2017 a identificat întreprinderile cu un flux crescut de lichidități și plăți în numerar, sectorul organizațiilor non-profit și produsele de tip monedă electronică drept domenii cărora statele membre ar trebui să le acorde atenția cuvenită în cadrul evaluărilor riscurilor la nivel național și să definească măsuri adecvate de atenuare.

Cele mai multe dintre evaluările riscurilor la nivel național țin seama de riscurile prezentate de operațiunile cu numerar și de cele care decurg din traficul de artefacte culturale și antichități, au inclus organizațiile non-profit printre entitățile vizate de evaluările riscurilor la nivel național și au abordat riscurile legate de produsele de tip monedă electronică, în conformitate cu cea de a 4-a și cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor.

Cu toate acestea, mai multe state membre nu au adoptat încă nicio evaluare a riscurilor la nivel național,[52] în timp ce altele nu au abordat riscul prezentat de produsele în cauză. Aceste state membre sunt încurajate să pună de urgență în aplicare această recomandare.

Prezentul raport menține recomandarea din 2017 și invită toate statele membre să acopere, în evaluările riscurilor la nivel național pe care le efectuează, riscurile asociate produselor menționate și să furnizeze măsuri adecvate de atenuare a acestora.

(2) Beneficiarii reali

Raportul din 2017 a recomandat statelor membre ca informațiile privind beneficiarii reali ai entităților juridice și construcțiilor juridice să fie adecvate, corecte și actualizate. În special, ar trebui dezvoltate instrumente pentru a se asigura identificarea beneficiarilor reali atunci când se aplică măsuri de precauție privind clientela, precum și monitorizarea și supravegherea eficace a sectoarelor celor mai expuse riscurilor din cauza opacității cu privire la beneficiarii reali.

Cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor a prevăzut deja obligația statelor membre de a institui registre cu beneficiarii reali pentru societăți, fiducii și alte construcții juridice similare, dar cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor a modificat contextul și termenul pentru transpunerea dispozițiilor privind aceste

[52] La momentul elaborării acestui raport, 13 state membre notificaseră Comisiei adoptarea evaluărilor riscurilor la nivel național pe care le efectuează. 15 state membre prevăd că acestea vor fi finalizate în 2019. Această problemă este abordată și prin proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre pentru transpunerea parțială a directivei.

registre. Majoritatea statelor membre au comunicat Comisiei că au instituit astfel de registre.

Prezentul raport menține recomandarea din 2017 și încurajează statele membre să asigure punerea în aplicare la timp a dispozițiilor prevăzute de cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor legate de registrele cu beneficiarii reali[53].

(3) Resurse corespunzătoare pentru autoritățile de supraveghere și unitățile de informații financiare

Evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 a invitat statele membre să aloce resurse „adecvate" autorităților lor competente. Majoritatea statelor membre confirmă că au alocat resurse adecvate autorităților lor competente, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din directivă. Cu toate acestea, raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE arată că multe autorități de supraveghere se confruntă cu un deficit critic de personal.

Prezentul raport menține recomandarea ca statele membre să își intensifice în continuare eforturile în acest domeniu și să demonstreze că autoritățile de supraveghere în materie de combaterea spălării banilor/combatere a finanțării terorismului își pot îndeplini pe deplin sarcinile.

(4) Intensificarea inspecțiilor la fața locului efectuate de autoritățile de supraveghere

Sectorul financiar

Raportul din 2017 a recomandat statelor membre să instituie un model de supraveghere bazat pe riscuri, în conformitate cu orientările comune din 2016 ale autorităților europene de supraveghere privind supravegherea bazată pe riscuri[54].

Mai multe state membre au indicat faptul că efectuează periodic inspecții de supraveghere tematice la sediile firmelor de investiții. Altele raportează că efectuează o evaluare generală a riscurilor.

Raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE arată că, de multe ori, autoritățile de supraveghere nu au efectuat inspecții adecvate la fața locului.

Autoritățile de supraveghere ar trebui să continue să efectueze inspecții la fața locului care să fie proporționale, în ceea ce privește frecvența și intensitatea, cu riscurile identificate în materie de spălare a banilor/finanțare a terorismului. Acestea trebuie să se concentreze asupra riscurilor operaționale specifice de spălare a banilor/finanțare a terorismului, în funcție de vulnerabilitățile specifice inerente unui produs sau serviciu, în special: investițiile instituționale (în special prin intermediul brokerilor); serviciile bancare private în cazul cărora autoritățile de supraveghere ar trebui să evalueze, în special, respectarea normelor privind identificarea beneficiarului real; și casele de schimb valutar și serviciile de transfer de bani sau de valori, în cazul cărora inspecțiile ar trebui să includă o analiză a programelor de formare de care beneficiază agenții.

[53] Cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor amână termenul de constituire a registrelor și de asigurare a unor noi drepturi de acces la acestea. Statele membre au ca termen data de 10 ianuarie 2020 pentru a înființa registrele pentru societăți și data de 10 martie 2020 pentru a le înființa pe cele pentru fiducii.

[54] A se vedea Orientările comune ale autorităților de supraveghere europene, Orientări privind supravegherea bazată pe riscuri; 7.4.2017: https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/Joint%20Guidelines%20on%20risk-based%20supervision_RO%20%28ESAs%202016%2072%29.pdf

Sectorul nefinanciar

În cadrul evaluării supranaționale a riscurilor din 2017, statele membre au fost invitate să se asigure că autoritățile lor competente efectuează suficiente controale neanunțate la fața locului la sediul comercianților de bunuri cu valoare ridicată, al lucrătorilor din domeniul imobiliar și al comercianților de antichități.

Statele membre urmează abordări diferite în cazul inspecțiilor în sectoarele nefinanciare, iar calitatea unei astfel de supravegheri tinde să varieze mai mult.

Prezentul raport menține recomandarea de a se efectua un număr suficient de inspecții la fața locului.

(5) Autoritățile de supraveghere trebuie să efectueze inspecții tematice

Evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 a recomandat autorităților de supraveghere să dezvolte o mai bună înțelegere a riscurilor asociate combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului la care este expus un anumit segment de activitate.

Conform răspunsurilor oferite de statele membre, la inspectarea sectoarelor entităților obligate, majoritatea autorităților de supraveghere alocă resurse de supraveghere în funcție de risc. Inspecțiile autorităților de supraveghere vizează, de obicei, respectarea cerințelor privind beneficiarii reali și formarea, printre altele. În majoritatea răspunsurilor, nu se menționează că ar fi fost efectuate inspecții tematice în sectorul serviciilor de transfer de bani sau de valori în ultimii doi ani. Autoritățile de supraveghere ar trebui să continue să-și îmbunătățească înțelegerea riscurilor asociate spălării banilor/finanțării terorismului la care este expus un segment specific de activitate. Acestea ar trebui să evalueze în mod specific respectarea normelor privind beneficiarii reali în sectoarele identificate în 2017.

Prezentul raport menține recomandarea ca statele membre să se asigure în continuare că autoritățile de supraveghere efectuează inspecții tematice. În plus, autoritățile de supraveghere ar trebui să își concentreze mai bine resursele în cadrul inspecțiilor tematice.

(6) Considerații privind extinderea listei entităților obligate

Raportul din 2017 a identificat unele servicii/produse care nu erau vizate de cadrul UE privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului și a invitat statele membre să extindă domeniul de aplicare al regimului privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului pentru a-i include și pe membrii acelor profesii care sunt cele mai expuse la risc.

Cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor a extins domeniul de aplicare al regimului privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului pentru a-i include pe membrii acestor profesii. Majoritatea răspunsurilor statelor membre și verificarea transpunerii arată că această recomandare a fost în general respectată. În plus, unele state membre aplică deja dispozițiile celei de a 5-a Directive privind combaterea spălării banilor referitoare la noile entități obligate.

Prezentul raport menține recomandarea de a se acorda o atenție deosebită membrilor profesiilor care sunt cele mai expuse la risc, inclusiv noilor entități obligate introduse de cea de a 5-a Directivă privind combaterea spălării banilor (agenții imobiliari, comercianții de obiecte de artă și de antichități și anumiți comercianți de bunuri cu valoare ridicată, dacă acceptă plăți în numerar peste un anumit prag; platformele de schimb de monede virtuale și furnizorii de portofele digitale).

(7) Un nivel adecvat de precauție privind clientela pentru tranzacțiile ocazionale

Raportul din 2017 a atras atenția asupra exceptării de la precauția privind clientela pentru tranzacțiile ocazionale cu o valoare sub pragul de 15 000 EUR și a invitat statele membre să definească un prag inferior, după caz, având în vedere riscurile asociate combaterii spălării banilor/combaterii finanțării terorismului la nivel național.

Pragul pentru tranzacțiile ocazionale variază de la un stat membru la altul. Unele state aplică praguri pentru serviciile de transfer de bani sau de valori ori pentru casele de schimb valutar care încă ar putea fi considerate ridicate. Drept urmare, monitorizarea eficientă a tranzacțiilor este mai dificilă.

Prezentul raport menține recomandarea din 2017 și solicită statelor membre să ofere orientări cu privire la definirea „tranzacțiilor ocazionale” și să stabilească criterii care să garanteze faptul că normele referitoare la precauția privind clientela aplicabile relațiilor de afaceri nu sunt eludate în cazul caselor de schimb valutar și al remiterilor de bani;

(8) Un nivel adecvat de precauție privind clientela în cazul serviciilor de custodie și al serviciilor similare

Raportul din 2017 a recomandat instituirea unor garanții adecvate pentru a monitoriza în mod corespunzător serviciile de custodie, în special pe cele furnizate de instituțiile financiare și serviciile de depozitare similare furnizate de furnizori nefinanciari.

Răspunsurile oferite de statele membre arată că aceste activități fac obiectul unor reglementări privind combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului, indiferent dacă sunt sau nu sunt elaborate de o instituție de credit. În unele state membre, numai instituțiile financiare oferă aceste servicii.

Prezentul raport menține recomandarea de a se asigura un nivel adecvat de precauție privind clientela pentru serviciile de custodie și serviciile similare.

(9) Cooperarea periodică între autoritățile competente și entitățile obligate

Raportul din 2017 a recomandat o cooperare consolidată pentru a face mai ușoară depistarea tranzacțiilor suspecte, a spori numărul și calitatea rapoartelor de tranzacții suspecte, a oferi orientări privind riscurile, precauția privind clientela și cerințele de raportare. Acest lucru poate fi realizat în principal prin feedbackul oferit de unitățile de informații financiare entităților obligate cu privire la calitatea raportării, dar și la tipologii. Mai multe sectoare au subliniat lipsa de feedback ca fiind o problemă, în special: sectorul jocurilor de noroc, consilierii fiscali, auditorii, experții contabili externi, notarii și alte persoane care exercită profesii juridice liberale și serviciile de transfer de bani sau de valori.

Analiza și evaluarea efectuate în vederea întocmirii raportului de evaluare a cadrului de cooperare dintre unitățile de informații financiare au arătat că, în multe state membre, feedbackul oferit de unitățile de informații financiare entităților obligate este încă deficitar, în pofida existenței unor reglementări interne și a unor orientări sectoriale în ceea ce privește această cerință.

Prezentul raport menține parțial recomandarea și îndeamnă autoritățile competente și entitățile obligate să stabilească o relație de cooperare consolidată între ele.

(10) Formare specială și continuă pentru entitățile obligate

Raportul din 2017 a recomandat ca sesiunile de formare oferite de autoritățile competente să abordeze riscul de infiltrare sau de apropriere din partea unor grupuri infracționale organizate, în special pentru sectorul jocurilor de noroc, pentru furnizorii de servicii pentru fiducii și societăți, consilierii fiscali, auditorii, experții contabili externi, notarii și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, unii furnizori de servicii (cu privire

la structura capitalului, strategia industrială, fuziuni și achiziția de întreprinderi), sectorul imobiliar și serviciile de transfer de bani sau de valori.

Majoritatea statelor membre au raportat că au fost oferite sesiuni de formare în conformitate cu recomandările, precum și că au fost emise orientări cu privire la obligațiile legate de combaterea spălării banilor/combaterea finanțării terorismului pentru diferite sectoare.

Prezentul raport menține recomandarea de a se oferi sesiuni suplimentare de formare, în special în ceea ce privește entitățile obligate care sunt supuse unui risc deosebit, astfel cum au fost identificate în evaluarea supranațională a riscurilor din 2017, sau pentru entitățile obligate nou desemnate.

(11) Raportare anuală de către autoritățile competente/organismele de autoreglementare cu privire la activitățile de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului ale entităților obligate aflate sub responsabilitatea acestora

Evaluarea supranațională a riscurilor din 2017 a arătat că această obligație de raportare a ajutat autoritățile naționale să efectueze evaluări ale riscurilor la nivel național și a permis acțiuni mai proactive pentru a remedia deficiențele sau neconformitățile cu cerințele în materie de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului, în special în sectorul imobiliar și pentru consilierii fiscali, auditori, experții contabili externi, notari și alte persoane care exercită profesii juridice liberale.

În unele state membre, organismele de autoreglementare și-au început doar recent activitatea de supraveghere, deoarece anumite sectoare, în principal întreprinderile și profesiile nefinanciare desemnate, au fost incluse în cadru abia prin cea de a 4-a Directivă privind combaterea spălării banilor. Prin urmare, până în prezent, nu există statistici detaliate astfel cum se solicită în recomandarea adresată întreprinderilor și profesiilor nefinanciare desemnate. Unele state membre nu sunt de acord cu utilitatea raportării anuale a activităților de supraveghere.

Prezentul raport menține recomandarea și încurajează organismele de autoreglementare să își asume un rol mai proactiv în supravegherea în materie de combatere a spălării banilor.

4.3.2. Analiza riscurilor în funcție de produse/servicii - recomandări specifice

Pe lângă recomandările de mai sus, sunt necesare următoarele acțiuni specifice fiecărui produs/sector[55]:

(1) Activele în numerar și cele similare

- În evaluările riscurilor la nivel național pe care le efectuează, statele membre ar trebui să țină seama de riscurile legate de plățile în numerar și să ia măsuri adecvate de atenuare.
- Autoritățile ar trebui să ia măsuri în cazul sumelor mai mici decât pragul de 10 000 EUR stabilit pentru obligativitatea declarării în cazul în care există suspiciuni de activitate infracțională.

(2) Sectorul financiar

- Statele membre ar trebui să îmbunătățească sistemele de monitorizare și detectare care se aplică produselor care sunt mai expuse riscurilor de finanțare a terorismului. De obicei, instituțiile financiare nu au acces la informații relevante (adesea deținute de autoritățile de aplicare a legii) care le-ar ajuta să identifice

[55] Pentru mai multe detalii privind recomandările pentru fiecare produs/sector, a se vedea Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2019) 650 care însoțește prezentul raport.

riscurile de finanțare a terorismului înainte de a se materializa. De asemenea, eforturile autorităților de aplicare a legii de a stopa activitățile și rețelele teroriste pot fi zădărnicite de incapacitatea acestora de a obține informații despre fluxurile financiare pe care numai instituțiile financiare le pot oferi;

- În ceea ce privește riscurile de spălare a banilor, este esențial ca statele membre să își dezvolte și să își îmbunătățească registrele cu beneficiarii reali, astfel încât să poată lua măsuri robuste de precauție privind clientela;
- Statele membre ar trebui să continue să efectueze inspecții tematice, cu accent pe diferite domenii, în funcție de sector/produs. Pentru inspecțiile la fața locului la sediul societăților relevante dintr-un anumit sector, este mai eficient din punctul de vedere al timpului să se selecteze zonele de risc decât să se efectueze o inspecție generală; acest lucru oferă autorităților de supraveghere o imagine clară asupra celor mai bune practici și a celor mai importante deficiențe;
- Oferirea de sesiuni de formare și de orientări cu privire la factorii de risc, cum ar fi interacțiunea la distanță, intermediarii profesioniști/clienții offshore și structurile complexe/fictive și
- Acțiuni întreprinse în urma constatărilor din raportul privind evaluarea presupuselor cazuri recente de spălare a banilor care implică instituții de credit din UE.

(3) Sectorul nefinanciar și produsele aferente - Întreprinderi și profesii nefinanciare desemnate

- Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente/organismele de autoreglementare oferă sesiuni de formare și orientări cu privire la factorii de risc, cu un accent specific pe relațiile de afaceri la distanță, intermediarii profesioniști/clienții sau jurisdicțiile offshore și structurile complexe/fictive;
- Statele membre ar trebui să se asigure că organismele de autoreglementare/autoritățile competente efectuează inspecții tematice cu privire la respectarea cerințelor de identificare a beneficiarilor reali;
- Autoritățile competente/organismele de autoreglementare ar trebui să furnizeze statelor membre rapoarte anuale cu privire la măsurile adoptate pentru a verifica respectarea de către entitățile obligate a obligațiilor lor referitoare la precauția privind clientela, inclusiv cerințele privind beneficiarii reali, rapoartele de tranzacții suspecte și controalele interne și
- Statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii care oferă consultanță întreprinderilor cu privire la structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe, și care oferă consultanță și servicii referitoare la fuziuni și la achiziția de întreprinderi își respectă obligațiile privind beneficiarii reali.

(4) Sectorul jocurilor de noroc

- Autoritățile competente ar trebui să instituie programe de sensibilizare a operatorilor de jocuri de noroc (online) cu privire la factorii de risc emergenți care pot afecta vulnerabilitatea sectorului, inclusiv utilizarea de monedă electronică anonimă și de monedă virtuală și apariția operatorilor neautorizați de jocuri de noroc online. Feedbackul de la unitățile de informații financiare în legătură cu calitatea rapoartelor de tranzacții suspecte ar contribui la îmbunătățirea raportării și a utilizării informațiilor furnizate. Unitățile de informații financiare ar trebui să țină seama de particularitățile sectorului jocurilor de noroc atunci când elaborează modele standard de raport de tranzacții suspecte la nivelul UE.
- Pe lângă sesiunile de formare, statele membre ar trebui să asigure o pregătire adecvată, cu accent pe evaluările adecvate ale riscurilor asociate produselor/modelelor de afaceri relevante, pentru membrii personalului, coordonatorii funcției de conformitate și comercianții cu amănuntul; și

- Ar trebui să se adreseze orientări suplimentare entităților obligate cu privire la „mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele”.

(5) Colectarea și transferurile de fonduri prin intermediul organizațiilor non-profit

- Statele membre ar trebui să se asigure că organizațiile non-profit sunt implicate mai mult în evaluările riscurilor la nivel național;
- Statele membre ar trebui să dezvolte programe de informare și de sensibilizare cu privire la riscul de deturnare la care sunt expuse organizațiile non-profit și să le ofere materiale de sensibilizare; și
- Statele membre ar trebui să analizeze în continuare riscurile cu care se confruntă organizațiile non-profit.

(6) Produse/sectoare noi - fotbalul profesionist, porturile libere, sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori

- Fotbalul profesionist - statele membre ar trebui să ia în considerare actorii care ar trebui să fie supuși obligației de a raporta tranzacțiile suspecte și cerințele care ar trebui să se aplice pentru controlul și înregistrarea originii titularilor de conturi și a beneficiarilor sumelor de bani.
- Porturile libere - statele membre ar trebui să realizeze audituri independente periodice privind combaterea spălării banilor pentru a evalua conformitatea operatorilor din zonele libere convenite și să asigure aplicarea adecvată și consecventă a procedurilor în materie de combatere a spălării banilor și de supraveghere deja consacrate prin lege.
- Sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori - statele membre ar trebui să ia în considerare riscurile de spălare a banilor legate de acordarea cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori.

5. CONCLUZII

Comisia va continua să monitorizeze punerea în aplicare a recomandărilor din prezenta evaluare supranațională a riscurilor și va prezenta un nou raport în 2021. În cadrul acestuia va fi , de asemenea, evaluat modul în care măsurile naționale și cele de la nivelul UE afectează nivelurile de risc și va fi examinat impactul modificărilor mai recente asupra cadrului de reglementare. De asemenea, Comisia va realiza un studiu privind punerea în aplicare eficace a celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor de către statele membre.